

כלכליסט

משבר האמוניה: על אמוניה ושנאת חינם

במשבר האמוניה אין צד טוב מול צד רע, ואין צד צודק מול צד טועה. ישנן אלפי משפחות המצויות בחוסר וודאות באשר לעתידן הכלכלי וזה בלתי מוסרי להמשיך ולהתעמר בהן

ד"ר עדו חורש 17.07.17 13:15

בשבוע שעבר חל יום התענית י"ז בתמוז, היום בו אנו מציינים את הבקעת חומת ירושלים בידי חייליו של טיטוס, שבועות מעטים טרם חורבן בית המקדש השני. בספרו "תולדות מלחמת היהודים עם הרומאים" מתאר יוסף בן מתתיהו את המראות שנגלו לעיני החיילים הרומאים עם פריצתם אל העיר: אלפי גופות של יהודים היו מוטלות ברחובות העיר, לא ממלחמת היהודים בחייליו של טיטוס במהלך חודשי המצור על העיר, אלא ממלחמתם של היהודים אלה באלה.

קראו עוד בכלכליסט:

- [החלטת הממשלה בעניין האמוניה: סיבה למסיבה](#)
- [הממשלה עשויה לנסות לצמצם את המס הכספי על עסקאות](#)

• הממשלה אישרה ותכנית לאספקת אמונה במשקן. אנונימיות קטנות, מצדן ימי חזקנות מפעל חוש

בדרום

• עוד דחייה? המדינה מבקשת לרוקן את מכל האמונה עד ינואר 2018

כה עמוקה והרסנית הייתה האיבה בין כוחות המורדים עצמם, שגם מצוקתם תחת המצור לא איחדה אותם מול האויב המאיים לחסלם, ומלחמת האחים גבתה את חייהם של אלפים רבים מתושבי העיר.

מאז עברו כבר אלפיים שנה. בירושלים אין עוד מזבח להעלאת קורבנות או כוהנים עטויי אפוד משובץ אבני חן, היא שונתה לבלי הכר. אולם, לפחות רעה חולה אחת נותרה עמנו איתנה והרסנית כמו אז – זוהי שנאת החינם. ספק רב אם יום תשעה באב, יום של חשבון נפש המתקרב אלינו בעוד שבועות ספורים ואף הוא מונומנט לשנאת חינם, יגרום למי משונאיה של חיפה כימיקלים להצטער על פגיעה לא מידתית ולא הוגנת במפעל מפואר, ביתם של אלפי משפחות עובדים מכל חלקי ומגזרי הארץ, שכל חטאו הוא בכך שכל הנראה הצליח יתר על המידה.

פרופ' אהוד קינן מציין במאמרו שפורסם ב"כלכליסט" כי השמחה על סגירת מכל האמונה במפרץ היא גדולה אף משמחת בית השואבה. "ומי שלא היה שם אינו יודע שמחה מהי". ניכר שקינן מכיר היטב שמחה גדולה אף מזו, השמחה לאיד, בת-דודתה של שנאת החינם. קינן הוא מחברו של דו"ח מוזמן מטעם עיריית חיפה בנושא מכל האמונה, מסמך שספג ביקורות קשות מכל עבר והיו שכינו אותו באיפוק אקדמי "מסמך מגמתי ובלתי מקצועי".

אם לוותר על כללי הנימוס, המסמך הוא מבוכה גדולה עבור מי שחתמו עליו, שכן הוא עמוס לעייפה במרכיבים הלקוחים ממחוזות הבדיה. אולם, זאת יש להודות, המסמך התברר כיעיל מאוד בפעולתו על הציבור, ואין חולק על כך שתרם תרומה משמעותית לקמפיין השנאה וההפחדה עליו מנצח יונה יהב במיומנות מרשימה. גדול שונאיה של חיפה כימיקלים ומי

שמתעמר בעובדיה ללא רחם כבר חודשים רבים, ממאן לקבל את מתווה הפשרה הזמני עליו החליטה הממשלה כרע במיעוטו החיוני למניעת פיטורי אלפי עובדים עד להקמת המקשר הימי להזרמת אמוניה בלב ים.

מדוע אם כן שנאה כלפי חיפה כימיקלים היא שנאת חינם? משום שהמשבר איננו משבר אמיתי, אלא הוא פיקציה מתוחכמת עטוית מניפולציה ושקרים. אמוניה אינה קשורה כלל לזיהום אוויר או לאיכות הסביבה וכל עוד היא נשמרת סגורה במכלים תקינים ומפוקחים לא נשקפת ממנה כל סכנה, לא לסביבה האנושית ולא לסביבה הטבעית. במשך שלושת העשורים בהם הפעילה חיפה כימיקלים את מסוף האמוניה הלאומי שבמפרץ חיפה, לא היה ולו מקרה יחיד של דליפת אמוניה שהעמידה בסיכון את מי מעובדי המסוף או את תושבי הסביבה.

מיכל אמונה מפרץ חיפה

צילום: גיל נחשתן

אם כן מדוע אם החליטה הממשלה לאחר בחינה מעמיקה ורוב יועץ על חלופות למכל, חלופות בטוחות וישימות, ממשיך יונה יהב להתנגד להן בתוקף? מדוע אינו מסתפק בהישג המוניציפלי הצפוי לו בעקבות סגירת המכל? מדוע מראש בחר להסתער על המכל שאינו קשור לאיכות הסביבה או לביטחונה, כאשר המפרץ מלא וצפוף בסדרת מפעלים מזהמים ומסוכנים על פי כל סקר ומחקר? מה הועילו חכמים בתקנתם אם התקנה נתקלת במשוכות שמערימה עיריית חיפה הפועלת להכשיל ולחבל בהחלטת הממשלה? הנה כי כן, צועדת חיפה כימיקלים בנתיב הבטוח המוביל לחורבנה וסגירתה. לא בגלל היעדר חלופות למכל, לא בגלל בית המשפט וגם לא בגלל המשרד לאיכות הסביבה, אלא בגלל שיונה יהב חוסם בכל דרך את חידוש אספקת האמונה בתואנות שונות ומשונות. כמה קשה להקים תעשייה מפוארת על פני עשורים, כמה קל להנחית עליה מכת מוות.

במשבר האמונה אין צד טוב מול צד רע, ואין צד צודק מול צד טועה. ישנן אלפי משפחות המצויות בחוסר וודאות באשר לעתיד הכלכלי וזה בלתי מוסרי להמשיך ולהתעמר בהן. זה זמן לחשבון נפש, לפשרה ולגילוי אחריות. לאיש לא תצמח תועלת מחורבנה של חיפה כימיקלים ואיש אינו רוצה לראות את אלפי עובדיה מצטרפים למעגל האבטלה. הפשרה היא מה שכל פשרה נועדה להשיג, תמונת ניצחון של כל הצדדים, כל אחד לעצמו פנימה. אפשר לוותר על הרצון לחזות בהשפלת היריב שנוא נפשך אגב ניצחונך שלך, להניח לרגע בצד את השנאה והכאב שהיא מטפחת ולקבל שחורבנה של האחת לא תהיה תקומתה של האחרת. כדאי ללמוד מההיסטוריה היהודית ובמקום לתת לקיצוניים להמשיך לנהל את הדיון, להתכנס לדיון ולווי נפתח רדי להודים את המחרר ול חשכו המפריד ולושר ול הפורח זה אפוערי

זו יק מדי אמונה על חזקתך את המעבר על הסבך המורכב המסל על חזקתך את חזקתך
וזה בידינו, לפני שיהיה מאוחר מידי.

[ספר התקציב 2017-2018 - גרסת כלכליסט](#)